

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. София, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ Т. ШУШКОВ

при участието на секретаря БОРЯНА М. ТОШЕВА
като разгледа докладваното от МЕТОДИ Т. ШУШКОВ Гражданско дело № 20221110109641 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124 и сл.ГПК

Образувано е по предявени от В. Г. К., ЕГН *****, адрес-гр.София, ***, срещу *** (***), БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление-гр.София, ***, обективно кумулативно съединени осъдителни **искове по чл.71, ал.1, т.2, предл. I, II и III от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)** за преустановяване от ответната страна на нарушението спрямо ищеца, извършено със Заповед №/09.11.2010 г. на председателя на ***, за възстановяване положението на ищеца преди дискриминационното нарушение и за въздържане в бъдеще от извършване на други нарушения.

В исковата молба се твърди, че с влязло в сила Решение №***/08.12.2016 г. на КЗД, потвърдено с Решение №***/31.07.2019 г. на ВАС, разпоредбата на чл.5 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация (НУРАСДА) е обявена за дискриминационна, водеща до дискриминация по смисъла на чл.4, ал.3 ЗЗДискр. по признак „обществено положение“. Твърди се, че Заповед №/09.11.2010 г. на председателя на *** е издадена при приложение на дискриминационна норма и обявена с горесцитираното решение на КЗД за издадена в нарушение на чл.73 ЗЗДискр. Излага доводи, че дискриминацията не е преустановена, а продължава и след влизането на решението в сила. В писмени бележки с вх.№280517/15.12.2022 г. ищецът сочи, че е атестиран в на 08.11.2010 г., а заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена на следващия ден – 09.11.2010 г., в разрез с разпоредбата на чл.28 от НУРАСДА, която предвижда 7-дневен срок за възражение от извършената атестация. Излага доводи, че не е спазена разпоредбата

на чл.6, ал.2 от НУРАСДА. Претендира разноски по делото.

Ответната страна в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва предявените искове като недопустими и неоснователни. Твърди, че търсената от ищеца защита следва да бъде реализирана по друг ред, чрез оспорване на заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение, съобразно правилата на чл.121 и чл.122 ЗДСл. Излага доводи, че ищецът вече е обжалвал заповедта, в резултат на което е постановено Решение №2125/05.05.2011 г. по адм.д.№87132010 г. на АССГ, което обявява горепосочената заповед за законосъобразен административен акт. Същото е потвърдено с Решение №16241/09.12.2011 г. по адм. дело №7530/2011 г. на ВАС и е влязло в сила. Посочва, че твърдението на ищеца, че КЗД в своето решение е признала заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение за издадена в нарушение на чл.73 от ЗЗДискр. не отговаря на истината, тъй като в диспозитива на решението е записано, че установената дискриминация се отнася до правна норма, а не до издадената заповед. Сочи, че дори да се приеме, че заповедта е издадена на основание дискриминационна разпоредба от НУРАСДА, то тя е отменена с нормативен акт, който произвежда действие единствено за в бъдеще. В писмени бележки с вх.№279481/15.12.2022 г. ответникът поддържа изложените в отговора на исковата молба доводи и възражения. Претендира разноски по делото.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Представена е Заповед № 45/09.11.2010 г. на председателя на ***, с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца. Същата му е връчена на 08.11.2010 г. От приложени по делото Решение № 2125/05.05.2011 г. на АССГ и Решение № 16241/09.12.2011 г. на ВАС се установява, че заповедта за прекратяване е влязла в сила на 09.12.2011 г.

С Решение №6973/09.06.2020 г. на ВАС е отхвърлено искането на ищеца за отмяна на Решение №16241/09.12.2011 г. на ВАС.

С Решение № ***/08.12.2016 г. на Комисия за защита от дискриминация (КЗД), нормата на чл.5 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация (НУРАСДА) е обявена за дискриминационна по признак „обществено положение“.

С Решение № 3352/17.05.2017 г. на АССГ и Решение № ***/31.07.2019 г. на ВАС се установява, че Решението на КЗД е влязло в сила на 31.07.2019 г.

Други допустими и относими доказателства по делото не са представени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

I. Относно исковете по чл.71, ал.1, т.2, предл. I, II и III от ЗЗДискр.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗЗДискр. „забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение,

имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна”.

Съгласно чл. 71, ал.1, т.2 ЗЗДискр. всяко лице, чийто права по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, са нарушени, може да предяви иск пред районния съд, с който да поиска осъждане на ответника да преустанови нарушението и да възстанови положението преди нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от по-нататъшни нарушения.

В настоящия случай се установи, че Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е влязла в сила на 09.12.2011 г. С решение № 2125/05.05.2011 г. на АССГ и Решение № 16241/09.12.2011 г. на ВАС жалбата на ищеца срещу нея е отхвърлена и същата е обявена за законосъобразен административен акт. Съгласно чл.17, ал.2 ГПК съдът не може да се произнася инцидентно по законосъобразността на административните актове, освен когато такъв акт се противопоставя на страна по делото, която не е била участник в административното производство по издаването и обжалването му. От събраните по делото писмени доказателства се установи, че ищецът е бил участник в административното производство по издаването и обжалването на административния акт, поради което той го обвързва след влизането си в сила. С отхвърляне на жалбата срещу заповедта по реда на АПК с влезли в сила съдебни решения по задължителен за страните в административното производство и за гражданския съд по настоящото дело е прието, че оспорената заповед е валиден и законосъобразен административен акт.

Актът на дискриминация е вид специален деликт, следователно представлява противоправно деяние. След като е прието, че влязлата в сила заповед е валиден и законосъобразен административен акт, не е възможно нейното издаване да се приеме за противоправно в настоящото производство. Ето защо съдът приема, че Заповедта на председателя на *** не противоречи на закона, включително и на ЗЗДискр. С оглед на това исковете следва да се отхвърлят като неоснователни.

По разноските: Ищцовата страна няма право на разноски с оглед изхода на делото.

При този изход на спора ответната страна има право на разноски по делото. Съгласно чл.75, ал.2 ЗЗДискр. „За производствата пред съд по този закон не се събират държавни такси, а разноските са за сметка на бюджета на съда“-следователно страните не дължат държавни такси и разноски по делото нито при започването му, нито при приключването му със съдебен акт; тази разпоредба обаче освобождава страните от задължения за такси и разноски само към съда, но не и по между им-разпоредбата на чл.75, ал.2 ЗЗДискр. е идентична с чл.359 КТ и следва да се тълкува идентично, като норма, която не дерогира чл.78 ГПК (така-Определение №151/13.04.2016 г. по ч.гр.д. №1350/2016 г. на ВКС-III г. о., както и постановеното по реда на чл.290 ГПК Решение №85/13.09.2016 г. по гр.д. №4328/2015 г. на ВКС-IV г.о.).

На основание чл.78, ал.8 ГПК във връзка чл.37 ЗПП и чл.23, т.4 НЗПП на ответната страна следва да се присъдят разноски: юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80,00

лева.

По изложените мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. Г. К., ЕГН *****, адрес-гр.София, ***, срещу *** /***/, БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление-гр.София, ***, осъдителни иски по чл.71, ал.1, т.2, предл. I, II и III от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.) за преустановяване от ответната страна на нарушението спрямо ищеца, извършено със Заповед №/09.11.2010 г. на председателя на ***, за възстановяване положението на ищеца преди дискриминационното нарушение и за въздържане в бъдеще от извършване на други нарушения.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП и чл.23,т.4 НЗПП В. Г. К., ЕГН *****, адрес-гр.София, ***, да заплати на *** /***/, БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление-гр.София, ***, сумата 80,00 лв.-юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____